

Tolnai Ottó

Térségünk egyik legjobb festőjéről

*Különben is volt valami
izgalom az osztályban
56 volt
egy menekült fiúval ültem
szaglásztam
amikor is ő betoppant
úgy toppant be mint egy könnyű
karcsú vad mint egy antilop
az arabok élénk ügyesen ugró
békeszerető gazellája
és aztán a városban¹ is
éppen úgy mozgott
mint egy nemes
mint egy békeszerető vad
és tán éppen ebből kifolyólag
mindig vadásztak is rá
ha nem a városban
a tantestületben
akkor amikor először betoppant
diavetítő volt a hóna alatt
és már be is kapcsolta
és már mondta is lassan
az ő puha
utánozhatatlan hangján
ez itt a notre dame
néhány éve elvittük három
leány unokánkat párizsba
a notre dame elé vezettem őket
és azt mondtam nekik
akárha egy csehov-drámában
ez itt a notre dame
jóllehet nem értették
miért könnyezem*

1 zenta

egy kis sufniban festett
csapkodva
ez a tasizmus mondta
mesélte 55-ben
amikor is henry moore
ellátogatott volt a belgrádi
akadémiára
az ő képe előtt állt meg
és azt mondta very good
a zentai csatát éltük
a magunk módján mind a ketten
ő áccsal² fel is vetítette
a royal szálló falára
(mostanában sokat gondolok
előző rajztanárunkra is
félve
mellére szorított naplóval
háttal jött be az osztályba
nem tudom milyen képeket festett
fel kellene kutatni festészetét
ha festett)
aztán magyarországra menekült
felfoghatatlan
milyen idiotizmusokkal vádolták
minden rezsím kihordja saját
idiotizmusát
egyedülálló plánokba képezte le
világunkat
egy új lényt kreált
korunk emberét
a kezetlen akárha galandféreg
sívát
aztán ott láttam arabok gazelláját
a zsilettdrót függöny felett
– uraim én a térségek egyik legjobb
festőjéről
benes józsefről beszéltem
említett térségünk
a balkán-félsziget
és a kárpát-medence egy pillanatra
most elszégyellheti magát
akárha egy végtelen pipacsmező
elpirulhat.